

**K. Bykowski, B. Czerska, S. Pazda, J.
M. Burdukiewicz, J. Kaźmierczyk**

**Brodno, pow. Środa Śląska.
Stanowisko 3**

Informator Archeologiczny : badania 8, 120-121

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

badano przestrzeń 6,5 ara. Odkryto na przestrzeni około 40 m fragment długiego rowu, głębokości 160 cm od powierzchni ziemi i szerokości 6 m. Zamykał on półkolistą od zachodu wysoki cypel, na którym usytuowano osadę. Odkryte na obrzeżach rowu znaczne ilości węgla drzewnych sugerują istnienie tam konstrukcji drewnianych - być może obronnych. W wypełnisku rowu znaleziono duże ilości ułamków naczyń glinianych z okresu wczesnego średniowiecza /VI-X w./, kości zwierzęce, polepę oraz nieokreślony przedmiot żelazny.

W bezpośrednim sąsiedztwie rowu, po jego zachodniej stronie natrafiono na dwie prostokątne chaty /półziemianki/ z okresu późnorzymskiego /IV w./ o wymiarach 2 x 3 m oraz 3,5 x 5 m. narożniki tych chat dochodziły do omawianego rowu, nie tworzyły one jednak z nim stratygraficznego załączenia. W obrębie chat znaleziono liczne ułamki naczyń glinianych o znacznej przeładze naczyń grubych, ręcznie lepionych oraz ułamki naczyń o powierzchni czarnej lśniącej, następnie trzy przesiłki gliniane, rozcieracz kamienny do żarna, węgle drzewne i kości zwierzęce. W chacie nr 1 odkryto ponadto dwa potłuczone naczynia gliniane, ręcznie lepione.

Kilkanaście metrów na zachód od rowu, w części północno-zachodniej cypla odkryto trzy kolejne paleniska /nr 3, 4 i 5/, pochodzące z okresu wczesnego średniowiecza /VI-X w./. Paleniska te zawierały spaleniznę, przepalone kamienie, kości zwierzęce, polepę oraz ułamki naczyń glinianych.

Duża część materiału ceramicznego pochodząca z rowu i palenisk była ręcznie lepiona i górą obtaczana. Niektóre fragmenty naczyń pokryte były ornamentem rytym w postaci linii falistych, żłobków dookołnych, kropek, kresek itp.

Badania będą kontynuowane.

BRODNO, pow. Środa Śląska
Stanowisko 3

Katedra Archeologii
Uniwersytetu Wrocławskiego

Badania prowadzili mgr K. Bykowski /autor sprawozdania/, dr B. Czerska, dr S. Pazda, mgr J. M. Burdukiewicz pod kierunkiem doc. dr. hab. J. Kaźmierczyka. Finansował "Hydroprojekt", Oddział we Wrocławiu. Pierwszy sezon badań. Osada ludności kultury przeworskiej z okresu późnolateńskiego i wpływów rzymskich i z wczesnego średniowiecza.

Stanowisko położone jest na niewielkim wzniesieniu leżącym nad starym korytem Odry, około 1,6 km na północny - wschód od Brodna. Przebadano obszar o powierzchni 18 arów, odkrywając ponad 90 obiektów kultury przeworskiej i kilkanaście z wczesnego średniowiecza. Odkryto również dwa groby

ciałopalne z okresu wpływów rzymskich. Warstwa kulturowa ma miąższość od 15 do 45 cm. Odsłonięto 15 budowli mieszkalnych kultury przeworskiej o różnych typach konstrukcji /zrębowych i słupowych/. Jeden z nich był zbudowany także w konstrukcji słupowo-plecionkowej. Dwa inne obiekty mogły być suszarniami na zboże, które przechowywano we wkopanych w ziemię spichlerzach /odkryto dwa takie spichlerze/. Pozostałe obiekty to jamy o różnym przeznaczeniu.

Oprócz naczyń /w tym wiele całych/ znaleziono glinianą grzechotkę, kawałek nieobrobionego bursztynu, kilka przęślików, fragmenty kilku żelaznych i brązowych zapinek, szpilę brązową, różnej wielkości noże żelazne, żelazne dłuto, szydło i szereg różnych okuć. W warstwie kulturowej znaleziono miedziany denar Marka Aureliusza /161-180/, a w jednym z budynków dwie przewiercone kości nadpiętowe /tzw. astragalusy/. Chronologia osady: późny okres lateński - Faza C2 okresu wpływów rzymskich.

Kilkanaście obiektów pochodzi z wczesnego średniowiecza /VIII-XII w./. Jest tu kilka obiektów mieszkalnych, dwie dobrze zachowane dziegiarnie i jamy zasobowe o różnym przeznaczeniu. W warstwie kulturowej znaleziono srebrny kolczyk.

Badania będą kontynuowane.

CZARNÓWKO pow. Lębork
Stanowisko 2

Muzeum Archeologiczne
w Gdańsku

Badania prowadziła Dorota Rudnicka, przy konsultacji dr Leona Jana Łuki. Finansował WKZ w Gdańsku. Drugi sezon badań. Cmentarzysko z późnego okresu lateńskiego i wpływów rzymskich.

Badaniami objęty został obszar o powierzchni 55 m², na którym odkryto siedem grobów szkieletowych.

Ze względu na dość grubą warstwę humusu oraz intensywną i głęboką orkę, zarysy wkopów pod groby szkieletowe czytelne były dopiero na głębokości 60 cm. Groby były usytuowane w niewielkich odległościach od siebie. Wszystkie posiadały w rzucie poziomym kształt prostokątów, orientowanych na linii północ-południe, z niewielkim odchyleniem w kierunku zachodnim. Dwa jam grobowych znajdowały się na głębokościach od 85 do 180 cm. W większości wypadków szkielety uległy całkowitemu rozłożeniu, tylko w dwóch grobach nr 13 i 17 natrafiono na silnie zbutwiałe fragmenty kości - między innymi fragmenty czaszki, znajdujące się w północnej partii jamy grobowej.

Do najciekawszych należał pochówek nr 13, w którego północnej partii zarysu jamy grobowej uchwycony został wkop rabunkowy. Na uwagę zasługują również groby nr 14 i 15, które na głębokości 60 cm posiadały wspólny kolisty bruk kamienny.